

שבת ON תפלת שחרית ומוסף IN קדושה THE WORDING OF

The following sources clearly demonstrate the wide variation in the wording for קדושה on שבת for תפלת שחרית and תפלת מוסף. It is a challenge to explain why. Let us begin by laying out what is said today in different נוסחאות:

תפלת שחרית

נוסח אשכנז – נקדש את שמך בעולם, כשם שמקדישים אותו בשמי מרום, ככתוב על יד נביאך, וקרא זה אל זה ואמר: קדוש, קדוש, קדוש, י-י צב-אות, מלא כל הארץ כבודו. אז בקול רעש גדול אדיר וחזק, משמיעים קול, מתנשאים לעמת שרפים, לעמתם ברוך יאמרו: ברוך כבוד י-י ממקומו. ממקומך מלכנו תופיע, ותמלך עלינו, כי מחכים אנחנו לך. מתי תמלך בציון, בקרוב בימינו, לעולם ועד תשכון. תתגדל ותתקדש בתוך ירושלים עירך, לדור ודור ולנצח נצחים. ועינינו תראינה מלכותך, כדבר האמור בשירי עזך, על ידי דוד משיח צדקך: ימלך י-י לעולם, א-להיך ציון, לדר ודר, הללוי-ה.

נוסח ספרד – נקדישך ונעריצך, כנעם שיח סוד שרפי קדש, המשלשים לך קדשה, ככתוב על יד נביאך, וקרא זה אל זה ואמר: קדוש, קדוש, קדוש, י-י צב-אות, מלא כל הארץ כבודו. אז בקול רעש גדול אדיר וחזק, משמיעים קול, מתנשאים לעמת שרפים, לעמתם משבחים ואומרים: ברוך כבוד י-י ממקומו. ממקומך מלכנו תופיע, ותמלך עלינו, כי מחכים אנחנו לך. מתי תמלך בציון, בקרוב בימינו, לעולם ועד תשכון. תתגדל ותתקדש בתוך ירושלים עירך, לדור ודור ולנצח נצחים. ועינינו תראינה מלכותך, כדבר האמור בשירי עזך, על ידי דוד משיח צדקך: ימלך י-י לעולם, א-להיך ציון, לדר ודר, הללוי-ה.

נוסח הספרדים – נקדישך ונעריצך, כנעם שיח סוד שרפי קדש, המשלשים לך קדשה, ככתוב על יד נביאך, וקרא זה אל זה ואמר: קדוש, קדוש, קדוש, י-י צב-אות, מלא כל הארץ כבודו. לעמתם משבחים ואומרים: ברוך כבוד י-י ממקומו. ובדברי קדשך כתוב לאמר: ימלך י-י לעולם, א-להיך ציון, לדר ודר, הללוי-ה.

נוסח תימן – נקדישך ונעריצך, ונשלש לך קדשה משלשת כדבר האמור על יד נביאך, וקרא זה אל זה ואמר: קדוש, קדוש, קדוש, י-י צב-אות, מלא כל הארץ כבודו. כבודו והודו מלא העולם כולו ומשרתיו שואלים זה לזה, איה מקום כבודו (ועונים העיבור יחד עם השליח עיבור) משבחים ואומרים, ברוך כבוד י-י ממקומו. (ואומר שליח עיבור) ממקומך מלכנו תופיע, ותתנשא ותמלך עלינו, כי מחכים אנו לך. מתי תמלך בציון בקרוב, בחיינו ובימינו (ועונים העיבור: אמן) תשכון תתגדל ותתקדש בתוך ירושלים עירך, לדור ודור ולנצח נצחים. ועינינו תראינה במלכות עזך, כדבר האמור בשירי קדשך, על ידי דוד עבדך, משיח צדקך: (ועונים העיבור יחד עם השליח עיבור) ימלך י-י לעולם, א-להיך ציון, לדר ודר, הללוי-ה.

נוסח סדור בני רומא – נקדישך ונעריצך, כנעם שיח סוד שרפי קדש המשלשים לך קדשה, וכן ככתוב על יד נביאך: וקרא זה אל זה ואמר: קדוש, קדוש, קדוש, י-י צב-אות, מלא כל הארץ

כבודו. לעמתם ברוך יאמרו: ברוך כבוד י-י ממקומו. ובדברי קדשך כתוב לאמר: ימלך י-י לעולם, א-להיך ציון, לדר ודר, הללוי-ה.

נוסח רומניא- נקדש את שמך בעולם, כשם שמקדישין אותו בשמי מרום, וכן כתוב על יד נביאך: וקרא זה אל זה ואמר: קדוש, קדוש, קדוש, י-י צב-אות, מלא כל הארץ כבודו. לעמתם משבחים ואומרים: ברוך כבוד י-י ממקומו. ובדברי קדשך כתוב לאמר: ימלך י-י לעולם, א-להיך ציון, לדר ודר, הללוי-ה.

תפלת מוסף

נוסח אשכנז- נעריצך ונקדישך, כסוד שיה שרפי קדש המקדישים שמך בקדש, ככתוב על יד נביאך, וקרא זה אל זה ואמר: קדוש, קדוש, קדוש, י-י צב-אות, מלא כל הארץ כבודו. כבודו מלא עולם, משרתיו שואלים זה לזה, איה מקום כבודו, לעמתם ברוך יאמרו: ברוך כבוד י-י ממקומו. ממקומו הוא יפן ברחמים, ויחן עם המיוחדים שמו ערב ובקר בכל יום תמיד, פעמים באהבה שמע אומרים: שמע ישראל, י-י א-להינו, י-י אחד. הוא א-להינו, הוא אבינו, הוא מלכנו, הוא מושיענו, והוא ישמיענו ברחמיו שנית לעיני כל חי, להיות לכם לאלהים, אני י-י א-להיכם. ובדברי קדשך כתוב לאמר: ימלוך י-י לעולם, א-להיך ציון, לדר ודר, הללוי-ה.

נוסח ספרד- כתר יתנו לך י-י א-להינו, מלאכים המוני מעלה, עם עמך ישראל, קבוצי מטה. יחד כלם קדשה לך ישלשו, כדבר האמור על יד נביאך, וקרא זה אל זה ואמר: קדוש, קדוש, קדוש, י-י צב-אות, מלא כל הארץ כבודו. כבודו מלא עולם, משרתיו שואלים זה לזה, איה מקום כבודו להעריצו, לעמתם משבחים ואומרים: ברוך כבוד י-י ממקומו. ממקומו הוא יפן ברחמיו לעמו, ויחן עם המיוחדים שמו ערב ובקר בכל יום תמיד, פעמים באהבה שמע אומרים: שמע ישראל, י-י א-להינו, י-י אחד. הוא א-להינו, הוא אבינו, הוא מלכנו, הוא מושיענו, והוא יושיענו ויגאלנו שנית, וישמיענו ברחמיו שנית לעיני כל חי, לאמר: הן גאלתי אתכם אחרית כראשית, להיות לכם לאלהים — אני י-י א-להיכם. ובדברי קדשך כתוב לאמר: ימלך י-י לעולם, אלהיך ציון, לדר ודר, הללוי-ה.

נוסח הספרדים- כתר יתנו לך י-י א-להינו, מלאכים המוני מעלה, עם עמך ישראל, קבוצי מטה. יחד כלם קדשה לך ישלשו, כדבר האמור על יד נביאך, וקרא זה אל זה ואמר: קדוש, קדוש, קדוש, י-י צב-אות, מלא כל הארץ כבודו. כבודו מלא עולם, ומשרתיו שואלים איה מקום כבודו להעריצו, לעמתם משבחים ואומרים: ברוך כבוד י-י ממקומו. ממקומו הוא יפן ברחמיו לעמו, המיוחדים שמו ערב ובקר בכל יום תמיד אומרים פעמים באהבה: שמע ישראל, י-י א-להינו, י-י אחד. הוא א-להינו, הוא אבינו, הוא מלכנו, הוא מושיענו, הוא יושיענו ויגאלנו שנית, וישמיענו ברחמיו שנית לעיני כל חי, לאמר: הן גאלתי אתכם אחרית כראשית, להיות לכם לאלהים — אני י-י א-להיכם. ובדברי קדשך כתוב לאמר: ימלך י-י לעולם, אלהיך ציון, לדר ודר, הללוי-ה.

נוסח תימן- כתר יתנו לך י-י א-להינו, מלאכים המוני מעלה, עם עמך ישראל, קבוצי מטה. יחד כלם קדשה לך ישלשו, כדבר האמור על יד נביאך, וקרא זה אל זה ואמר: קדוש, קדוש, קדוש, י-י צב-אות, מלא כל הארץ כבודו. כבודו והודו מלא העולם כולו ומשרתיו שואלים זה לזה, איה מקום כבודו (ועונים הציבור יחד עם השליח ציבור) משבחים ואומרים, ברוך כבוד י-י ממקומו. (ואומר שליח ציבור) ממקומך מלכנו תופיע, ותתנשא ותמלך עלינו, כי מחכים אנו לך. מתי תמלך בציון

להבין את התפלה

בקרב, בחיינו ובימינו (ועונים הציבור אמן) תשכון תתגדל ותתקדש בתוך ירושלים עירך, לדור ודור ולנצח נצחים. ועינינו תראינה במלכות עזך, כדבר האמור בשירי קדשך, על ידי דוד עבדך, משיח צדקך: (ועונים הציבור יחד עם השליח ציבור) ימלך י-י לעולם, א-להיך ציון, לדר ודר, הללוי-ה.

נוסח סדור בני רומא – כתר יתנו לך המוני מעלה, עם קבוצי מטה. יחד כלם קדשה לך ישלשו, כמה שנאמר על יד נביאך, וקרא זה אל זה ואמר: קדוש, קדוש, קדוש, י-י צב-אות, מלא כל הארץ כבודו. כבודו מלא עולם, משרתיו שואלים זה לזה איה מקום כבודו. לעמתם ברוך יאמרו: ברוך כבוד י-י ממקומו. ממקומו הוא יפן ברחמיו לעמו, המיחדים את שמו ערב ובקר תמיד בכל יום אומרים פעמים באהבה ואומרים: שמע ישראל, י-י א-להינו, י-י אחד. אחד הוא א-להינו הוא אבינו, הוא מלכנו, הוא מושיענו, הוא ישמיענו ברחמיו שנית לעיני כל חי, להיות לכם לאלהים – אני י-י א-להיכם. ובדברי קדשך כתוב לאמר: ימלך י-י לעולם, אלהיך ציון, לדר ודר, הללוי-ה.

נוסח רומניא – כתר יתנו לך י-י א-להינו המוני מעלה, מלאכים המוני מעלה עם עמך ישראל קבוצי מטה. יחד כלם קדשה לך ישלשו, ושבתך בכל יום תמיד יחדשו כדבר האמור על יד נביאך, וקרא זה אל זה ואמר: קדוש, קדוש, קדוש, י-י צב-אות, מלא כל הארץ כבודו. כבודו וגדלו מלא עולם משרתיו שואלים זה לזה, איה מקום כבודו לעמתם ברוך יאמרו: פעמים באהבה אומרים בכל יום שמע ישראל, י-י א-להינו, י-י אחד להיות לכם לאלהים – אני י-י א-להיכם אמת. ובדברי קדשך כתוב לאמר: ימלך י-י לעולם, א-להיך ציון, לדר ודר, הללוי-ה.

Two aspects of the variations are worth noting. First, in all the **נוסחהות** the words within **קדושה** that are recited for **שבת** on **תפלת מוסף** and **תפלת שחרית** are different. That they are different is not in line with what we found in both **רב סעדיה גאון** and **רב עמרם גאון**.

In both those **סידורים** all the **קדושות** on **שבת** included the same words. The **רמב"ם** in his **סדר תפילות** follows the same rule:

רמב"ם סדר תפילות נוסח ברכות התפילה-שליח צבור מברך לעולם (always) ברכה שלישית
בנוסח זה: נקדישך ונמליכך ונשלש לך קדושה משולשת כדבר האמור על יד נביאך וקרא זה אל זה ואמר: קדוש קדוש קדוש י-י צב-אות מלא כל הארץ כבודו, כבודו וגדלו מלא עולם ומשרתיו שואלים איה מקום כבודו להעריצו לעומתם משבחים ואומרים; ברוך כבוד י-י ממקומו, ממקומך מלכנו תופיע ותמלוך עלינו כי מחכים אנחנו לך מתי תמלוך בציון בחיינו ובימינו תשכון תתגדל ותתקדש בתוך ירושלים עירך לדור ודור לנצח נצחים ועינינו תראינה במלכות עוונך כדבר האמור בדברי קדשך על ידי דוד משיח צדקך ימלוך י-י לעולם א-להיך ציון לדור ודור הללוי-ה.

The **מחזור ויטרי** is one of the first to provide that different words were to be recited in the **קדושה** of **שבת** on **תפלת מוסף** and **תפלת שחרית**

מחזור ויטרי סימן קסג-ישמח משה במתנת חלקו כי עבד נאמן קראת לו. . . והנחילנו י"י א-להינו באהבה וברצון שבת קדשך ב"א י"י מקדש השבת: רצה ומודים שים שלום: ומתחיל שליח ציבור

ואו' אבות וגבורות וקדושת השם . . . נקדישך ונעריצך כסוד שכל שיח שרפי קודש המקדישים את שמך בקדש. ככת' על יד נביאך. וקרא זה אל זה ואמר ק' ק' י-י צב-אות מלא כל הארץ כבודו: אז בקול רעש גדול אדיר וחזק משמיעים בקול מתנשאים לעומת שרפים לעומתם ברוך יאמרו: ברוך כבוד י-י ממקומו: ממקומך מלכינו תופיע ותמלוך עלינו בהדרך כי מחכים אנחנו לך מתי תמלוך. ותמלוך בציון בקרוב בימינו לעולם ועד תשכון. תתגדל ותתקדש בתוך ירושלם עירך לדור ודור ולנצח נצחים. ועינינו תראינה מלכותך כדבר האמור בשירי עוזך על ידי דוד משיח צדקך: ימלוך י-י לעולם א-להיך ציון לדור ודור הללויה: לדור ודור נגיד גודלך:

מחזור ויטרי סימן קצא-תכנת שבת רצית קרבנותיה ציויתה פירושיה עם סידורי נסכיה מענגיה לעולם . . . והנחילנו י-י א-להינו באהבה וברצון שבת קדשך ב"א י-י מקדש השבת: רצה ומודים ושים שלום: א-להי נצור: וחזור החזן ומתפלל אבות וגבורות: ויאמר קדושה: מחזור ויטרי סימן קצב-כתר לאדון נכתיר, וברכה לברוך נברך, ומלוכה למלך נמליך, ושם המיוחד נייחד יחד. עם קבוצי מעלה קדושה לקדוש נשלש ככת' וקרא זה אל זה ואמר ק' ק' י-י צב-אות מלא כל הארץ כבודו: כבודו מלא עולם משרתיו שואלים זה לזה. איה מקום כבודו. לעומתם ברוך יאמרו: ועונין: ברוך כבוד י-י ממקומו: ממקומו הוא יפן ברחמים ויהון על עם המייחדים שמו ערב ובקר בכל יום תמיד: פעמים באהבה שמע אומרים: ועונין: שמע ישראל י-י א-להינו י-י אחד: אחד הוא א-להינו. הוא אבינו הוא מלכינו הוא מושיענו והוא יושיע את שאריתנו והוא יטעינו בארץ זבת חלב ודבש וישמיענו ברחמיו שנית. לעיני כל חי. להיות לכם לא-להים. אני י-י א-להיכם: אדיר אדירנו י-י מה אדיר שמך בכל הארץ כאמור והיה י-י למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה י-י אחד ושמו אחד: ובדברי קדשך כתוב לאמר. ימלוך י-י לעולם א-להיך ציון לדור ודור הללוי-ה: לדור ודור נגיד גודלך: תכנת: רצה ומודים: ברכת כהנים: שים שלום.

At some point **מוסף** and **תפלת שחרית** for **קדושה** changed and both the **נוסח אשכנז** on **שבת** no longer opened with the lines as provided by the **מחזור ויטרי**. The following Ashkenazic source notes his surprise that in **נוסח אשכנז** the **קדושה** for **מוסף** on **תפלת מוסף** did not begin with the words: **כתר יתנו לך**

ספר האגור' הלכות שבת סימן שצד-נוהגים באשכנז לומר בשחרית שבת בקדושה ממקומך מלכנו תופיע ואז בקול רעש גדול וכן בצרפת. והכי סדר רב נטרונאי גאון ריש מתיבתא דמתא מחסיא. ובאיטליה ואגפיה אין אומרים. ובכל מקום אומרים כתר יתנו לך בקדושה חוץ מבאשכנז. ואני המחבר נפלאתי מאד על מנהג אשכנז שאינם אומרים כתר יתנו לך כי זה נזכר בכל ספרי המקובלים וכותבים כונת השבח על דרך הקבלה. ואי איישר חילי אתקן לומר כתר במוסף ובקדושת של יוצר בשבת אז בקול רעש וממקומך מלכנו כסדר ר' נטרונאי גאון.

Translation: It is the practice in Ashkenaz to say in the Kedushah of Tefilas Shacharis on Shabbos the following words: Mimkomcha Malkeinu Sofiya V'Oz B'Kol Ra' Ash Gadol. So to is the practice in France. However, in the Siddur of Rav Natroni Gaon² head of the Yeshiva in Masa Machsiya and in Italy and its surrounding cities it is not said. Everywhere, the Kedushah that begins with Kesser Yitnu is recited in Kedushah of Mussaf on Shabbos

1. R. Yaakov ben Yehuda Landa was born in Germany during the fifteenth century. His father, Rabbi Yehuda Leib Landa, toward the end of his life moved to Italy with his family.
2. He is attributing **סדר רב עמרם גאון** to Rav Natroni.

להבין את התפלה

except in Ashkenaz. I the author of this book am very surprised that in Ashkenaz they do not follow the practice of the Kabbalists who present the mystical meaning behind the words. If I have the opportunity, I will institute the practice to recite the words of Kesser Yitnu in Mussaf in my community and the words: Oẓ B’Kol Ra’Ash and Mimkomcha Malkein in the Kedushah of Shabbos Shacharis as was directed by the Siddur of Rav Natroni.

A possible explanation for the variations may be found in the following:

פיוטי ינאי—מנחם זולאי—page xv—גוף הקדושה, האחרון בחלקי הקדושתא והגרעין שמתוכו נתפתחה ונקראה על שמו הקדושה שנשתמרה בתפלותינו ידועה לנו בארבע נוסחאות: "נקדש את שמך" ו"נעריצך ונקדישך" שבמנהג אשכנז, ו"נקדישך ונעריצך" ו"כתר יתנו לך" שבמנהג ספרד. בתקופת ינאי לא היה עדיין נוסח קבוע של קדושה קיים, והיו הפיטנים מנסחים אותה ומחדשים לבושה מדי שבת בשבת" וכן אנו מוצאים בפיוטי ינאי נוסח חדש של קדושה בכל אחת מקדושותיו"

Translation: The core of Kedushah, the last section of the Kedushah Piyuttim, the lines that became the opening lines of Kedushah, the lines by which Yannai became known and the lines that are still part of Kedushah today are known to us in four forms: Nikadesh Es Shimcha and Na’Aritzcha V’Nakdeishcha in Minhag Ashkenaz and Na’Aritzcha V’Nakdeishcha and Kesser Yitnu Lecha in Minhag Sepharad. In the era of Yannai the text of Kedushah was not yet fixed. Each poet would compose his own version and would create a new version for each Shabbos. That explains why we find new lines in each of the piyuttim that Yannai composed to be said as part of Kedushah.

According to Professor Zoulay the opening line of קדושה was not at first fixed. Each שליח ציבור would choose which words he wished to use as the opening line. The verses that were to be included were the only fixed portion of Kedushah that never varied. In מנהג ארץ ישראל, the opening words always included a הזמנה, invitation, since קדושה was only said once a week, on שבת, and was being said because they believed that the angels were not saying שירה on שבת. In מנהג בבל, no words of הזמנה were necessary because קדושה was recited every day. By the time of the מחזור ויטרי, one of the first Ashkenazic סידורים, מנהג בבל was universally accepted and קדושה was being recited every day. The decision of the מחזור ויטרי to include both the opening line of קדושה on שבת as it was recited in מנהג ארץ ישראל and as it was recited in מנהג בבל appears to have been a compromise; an attempt to include both forms of the opening lines of קדושה on שבת.

The מחזור ויטרי makes a further important contribution to our understanding of the development of קדושה. Notice the following lines in his version of קדושה for תפלת מוסף on שבת:

כתר לאדון נכתיר,
וברכה לברוך נברך,
ומלוכה למלך נמליך,

ושם המיוחד נייחד יחד . . .
 והוא יושיע את שאריתנו
 והוא יטעינו בארץ זבת חלב ודבש
 וישמיענו ברחמיו שנית לעיני כל חי.

By including פיוטים as part of his version of כתרי יתנו, the מחזור ויטרי provides support to the position of Professor Zoulay that it was customary that the שליח ציבור would improvise by composing his own version of the lines of קדושה.

When did the opening line of נקדש את שמך בעולם first appear in קדושה? That version is noted by the כלבו³:

ספר כלבו סימן ה-ולענין קדושה של יוצר אור ושל ובא לציון שהוא סדר קדושה כתב הרב ר' יונה ז"ל שנחלקו בהם הגאונים אם יחיד אומרה אם לא . . . ואין לדמותה לקדושה שאומרים בקדושה לפי שבאותה קדושה אנו אומרים שאנו בעצמנו מקדישין אותו ואומרים נקדש את שמך או נקדישך ונעריצך או כתרי יתנו לך לפיכך אין אנחנו רשאים לאומרה בפחות מעשרה, ולפיכך תקנו קדושה ביוצר אור לומר שהמלאכים גם כן מקדישין ומקלסין הא-ל יתעלה . . . ולפיכך אין אומרים בו ימלוך ה' לפי שאין אנו מספרין רק מה שהמלאכים אומרים ולפי שאינו אלא סיפור דברים אומרה אפילו יחיד ובלבד שיהיה בן י"ג שנה, הכי איתא במסכת סופרים אבל בשמנה עשרה שאנו אומרים נקדש את שמך כלומר אנחנו בעצמנו נקדש אומרים ימלוך ה' לעולם שממליכין אותו אחר קדושה וביוצר גם כן אנו ממליכין אותו אחר קדושת המלאכים ובקבלת מצותו ובאמת ויציב, וכתב הרא"ש ז"ל ושמעתי מפי ר' יוסי אבן פלט נתן טעם כי לפיכך אומרים קדושה ביוצר אור להודיע לכל שאין השמש ושאר המאורות בגלגלים כי אם במצות הבורא יתברך שהרי כל צבאות מעלה מקדישין ומעריצין וממליכין שהוא אדון הכל ובורא הכל יתעלה.

Translation: Concerning Kedushah D'Yotzer and Kedushah D'Sidra, Rav Yona wrote that our Geonim were split over whether a person may say them without a minyan . . . One cannot compare those forms of Kedushah to the Kedushah in Shemona Esrei. In the Kedushah of Shemona Esrei we are saying that we are sanctifying G-d and so we open with the line of Nikadesh Es Shimcha or Nakdeishach V'Na'Aritzach or Kesser Yitnu Lecha. That is why we may not recite that form of Kedushah without a minyan. That is further why Kedushah D'Yotzer was composed to be a description of how the angels sanctify and praise G-d . . . That is why the line of Yimloch is not included in Kedushah D'Yotzer because we are only reporting how the angels conduct themselves. Moreover since it is a report, a person praying on his own may recite it provided he is over 13 years of age as is provided in Masechet Sofrim (see last week's newsletter). However in Shemona Esrei when we say Nikadesh we also include the verse of Yimloch Hashem L'Olam; i.e. we are acknowledging G-d as King after reciting Kedushah. We do the same as part of Kedushah D'Yotzer but we are doing so only after the angels have done so and after we have accepted the obligations of the mitzvos and after affirming that all that is in Kriyas Shema is true. The Rosh wrote that he heard from the mouth of Rav Josef Ibn Palat a reason why we say Kedushah in the first Bracha of Kriyas Shema; to demonstrate to all that the sun and all the constellations are found in the sky not because of random acts but at the command of G-d. That is why we say that all the heavenly bodies participate in praising and sanctifying G-d and in acknowledging His hegemony and that G-d is master of all and the creator of all. May He be exalted.

3. It is also noted in the פירוש התפלות והברכות לרבינו יהודה ב"ה יקר רבן של רבינו רמב"ן at page 40.

SUPPLEMENT

ראש חדש On תפלת מוסף Before תפילין Why Do We Remove Our

It is an accepted practice that when ראש חדש falls on a weekday, we remove our תפילין before תפלת מוסף. Why? Let us begin by asking a different question: Why do we not wear תפילין on שבת and יום טוב?

שולחן ערוך אורח חיים הלכות תפילין סימן לא' סעיף א'—בשבת ויום טוב אסור להניח תפילין, מפני שהם עצמם אות. ואם מניחים בהם אות אחר היה זלזול לאות שלהם.

Translation: On Shabbos and on Yom Tov, it is not permitted to don Tefillin. Shabbos and Yom Tov represent symbols of the covenant between the Jewish People and G-d. Tefillin also represent a symbol of the covenant between the Jewish People and G-d. If we introduce an additional symbol of the covenant between the Jewish People and G-d on Shabbos and Yom Tov, we diminish the value of Shabbos and Yom Tov being symbols of the covenant between the Jewish People and G-d.

Why do some follow the practice not to wear תפילין on חול המועד?

שולחן ערוך אורח חיים הלכות תפילין סימן לא' סעיף ב'—בחול המועד גם כן אסור להניח תפילין מהטעם הזה בעצמו, שימי חול המועד גם הם אות. דוגמ: וי"א שחול המועד חייב בתפילין (ב"י בשם הרא"ש). וכן נוהגין בכל גלילות אלו להניחם במועד ולברך עליהם, אלא שאין מברכים עליהם בקול רם בבהכנ"ס כמו שאר ימות השנה.

Translation: It is further not permitted to don Tefillin on Chol Ha'Moed for the same reason because the days of Chol Hamoed also represent symbols of the covenant between the Jewish People and G-d.

RAMAH: Some say that it is mandatory to don Tefillin on Chol Ha'Moed. That is the practice in the area where I live; i.e. to don Tefillin and to recite a Bracha when doing so. However, we do not recite the Bracha on Tefillin loudly when we don Tefillin in synagogue on Chol Ha'Moed as we do on other days of the year.

תפלת מוסף before תפילין is not considered an אות, so why do we remove our תפילין before ראש חדש? שולחן ערוך אורח חיים הלכות תפילין סימן כה' סעיף יג'... ביום ראש חודש, חולצים אותם קודם תפלת מוסף. דוגמ: והוא הדין בחול המועד, ודוקא במקום שאומרים במוסף קדושת כתר, מיהו נוהגים לסלקם קודם מוסף בכל מקום (ב"י).

Translation: On Rosh Chodesh, we remove our Tefillin before reciting Tefilas Mussaf. RAMAH: That is also the rule on Chol Ha'Moed. The practice to remove Tefillin before Tefilas Mussaf on Rosh Chodesh is a rule that is followed particularly in areas where they recite a version of Kedushah in Tefilas Mussaf that begins with the words: Kesser Yitnu. Nevertheless, the practice to remove Tefillin before Tefilas Mussaf on Rosh Chodesh was accepted almost everywhere even in places where they do not recite a version of Kedushah in Tefilas Mussaf that begins with the words: Kesser Yitnu.

What is the link between reciting the words: **כתר יתנו לך** and wearing **תפילין**?
ט"ז אורח חיים סימן כה–(טז) **קדושת כתר**. – **פי' במקום שאנו אומרים נקדש במוסף אומרים במקצת מדינות כתר יתנו לך וכו' וכתב ב"י הטעם דאין נכון להיות באותה שעה כתר דתפילין עליו כדאיתא בשם הזוהר מביאו ב"י לענין תפילין בה"ה בס"י ל"א . . . ושמעתי בשם גדול הדור אחד שלא היה חולצם במוסף כיון שאינו אומר כתר על כן נראה דהנוהג כן שאינו חולצין אין עליו תלונה על שהוא סותר המנהג כי יש לו על מי לסמוך:**

Translation: In some areas it is the practice to begin Kedushah during Tefilas Mussaf on Rosh Chodesh with the words: Kesser Yitnu in place of the word: Nikadesh. In those areas they remove their Tefillin before commencing Tefilas Mussaf on Rosh Chodesh. The Beis Yosef provides the following reason for the practice: it is inappropriate to wear Tefillin which is viewed as a crown at the same time that we declare that we join with the angels in placing a crown on G-d, as we learn in the Zohar . . . and I heard in the name of a great sage of this generation that he did not remove his Tefillin before Tefilas Mussaf on Rosh Chodesh because it was not his practice to open Kedushah with the words: Kesser Yitnu on those days. Therefore it would appear that one who follows the practice of not removing his Tefillin before Tefilas Mussaf on Rosh Chodesh should not be criticized for not following the custom of his community because he has a reliable opinion upon which to rely.

The **משנה ברורה** warns against leaving **תפילין** on when living in a community which follows the custom to remove **תפילין** before **תפלת מוסף** on **ראש חדש**:

משנה ברורה סימן כה ס"ק סב–(סב) **בכל מקום – והט"ז כתב דהנוהג שאינו חולץ במוסף אין עליו תלונה מאחר שאין אנו אומרים קדושת כתר יתנו לך ושמעתי על גדול הדור אחד שלא היה חולצם במוסף אך המתפלל בצבור בודאי לא ישנה מנהגא דצבורא:**

Translation: The Taz wrote that one who follows the practice of not removing his Tefillin before Tefilas Mussaf on Rosh Chodesh should not be criticized if he does so because his community does not recite the Kedushah that begins with Kesser Yitnu during Mussaf on Rosh Chodesh. This was based on a report of a great sage of his generation who did not remove his Tefillin before Tefilas Mussaf on Rosh Chodesh. However, one who is participating in a prayer service with group of ten men who follow the practice of removing their Tefillin before Tefilas Mussaf on Rosh Chodesh should not follow an opposing practice.

The conflict between **כתר דתפילין** and the **כתר מלכות ה'** can be described as follows: the significance of placing a crown on G-d is diminished if those who are placing the crown on G-d are also wearing crowns. Under those circumstances, G-d's crown is viewed as just one more crown.